

POSUDEK
vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: **Ivana DVOŘÁKOVÁ**
Téma bakalářské práce: **NOVÝ RODIČ. JEHO ZAPOJENÍ V RODINĚ VZHLEDEM K DÍTĚTI, RODIČŮM A ŠIRŠÍM PŘÍBUZNÝM**
Vedoucí práce: **PhDr. Václav Mitáš**

Bakalářská práce Ivany Dvořákové se na 54 stranách obsahujících vedle povinných součástí, úvodu a závěru 6 kapitol plus 4 přílohy se zabývá společensky stále aktuálnějším tématem doplněné rodiny a zapojení nového rodiče do jejího rámce jak nejužšího, tak poměrně širokého, byť právě vztahům k příbuzným zůstala (vzhledem k názvu práce) autorka poněkud dlužna.

Po vcelku stručném úvodu, kde bych očekával alespoň nástin hypotéz, se první kapitola zabývá historickým vývojem rodiny. Byť tato část není obsáhlá, podařilo se zachytit základní vývojové zlomy, které jsou vzhledem ke sledovanému tématu podstatné. Podobně obecná je i druhá kapitola, zabývající se psychosociálními funkcemi rodiny.

Nevlastní či doplněnou rodinou se začíná zabývat ve třetí kapitole, přičemž využívá především práci Sobotkové, z níž hojně cituje. Tato teoretická východiska však vhodně doplňuje výsledky svých pozorování. Přivítal bych sice poněkud širší záběr odborné literatury, k tomuto tématu jí však není mnoho k dispozici. Autorce se podařilo solidně zpracovat kapitolu o vztahu věku dětí a přijetí nového rodiče, v níž zajímavým způsobem komentuje názorový rozpor Sobotkové a Matějčka, což rovněž doplňuje výsledky svého pozorování a interview.

Schopnost práce s odbornou literaturou prokázala diplomandka zejména ve 4. a 5. kapitole (částečně i v kapitole 6.), zabývající se emočním zázemím a rodinnými vazbami, respektive rodinnou komunikací. Také zde vhodně prezentuje své názory a komentuje poznatky získané studiem. Oceňuji, že se nenechala svést pouze k rodinám doplněným po rozchodu rodičů, ale zabývá se i jinými formami rozpadu nukleární rodiny.

Práce obsahuje 46 stran textu a je rozčleněna do sedmi kapitol, přičemž sedmou tvoří praktická část - sumarizace poznatků získaných dotazníkovým šetřením. Většina práce je rozčleněna do tří úrovní nadpisů, místy však diplomandka poněkud nadbytečně požívá i čtvrté úrovně - bylo by snad vhodnější příslušné kapitoly rozdělit jinak, což by prospělo přehlednosti celé práce.

Dvořáková se pokusila doplnit svou práci o výsledky dotazníkového šetření, které komentuje v poslední kapitole. Vzhledem k nízkému počtu navrácených dotazníků se nedopustila chyby s formulováním unáhlených interpretací výsledků a zvolila raději možnost hlubšího interview některých respondentů.

Z formálního hlediska práce vyhovuje požadavkům fakulty. Závěrečný seznam literatury čítá celkem 12 titulů, dvě přednášky a 5 odkazů na elektronické dokumenty. Přivítal bych sice širší soubor literatury, uvedené prameny jsou však dobře volené a obsahující sledovanou problematiku v dostatečné šíři. Autorka cituje formálně správně, měla by však postupovat důsledněji v označování parafrází odborných textů.

Při zpracovávání postupovala studentka velmi samostatně, projevila solidní přehled o sledované problematice a velmi účelně využívala konzultací, s mými připomínkami se vždy účelně vypořádala a dokázala je v textu zohlednit.

Uvítal bych, kdyby při obhajobě studentka zodpověděla následující otázky:

- Jaké jsou možnosti sociální práce s doplněnými rodinami?
- Setkala jste se v rámci vyhodnocení dotazníku či interview s problémem zapojení nového rodiče do širší rodiny?

Závěrem konstatuji, že bakalářskou práci Ivany Dvořákové **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji jako **velmi dobrou (2)**.

Praha, 16. září 2009

PhDr. Václav Mitáš